

have den nødvendige tid, så vi sikrer en fagligt kvalificeret og grundig sagsbehandling. Derfor er forslaget om maks. 9 måneders behandlingstid urealistisk set fra vores synspunkt.

Som jeg nævnte ved foregående forslag, mener vi principielt, at brugen af pesticider bør undgås eller i hvert fald begrænses. Derved begrænses risikoen jo for skadelige påvirkninger fra pesticiderne, måske nogle, som vi endnu ikke er opmærksom på. Skal sprøjtemidlerne alligevel bruges, må vi først skaffe os den bedst mulige viden om midlets indvirkninger på miljøet. Det er forslagsstillerne forhåbentlig ikke uenige med os i.

Vores fremmeste hensyn er derfor ikke en bestemt tidsfrist, men at de faglige krav sættes i højsædet. Vi skal gøre, hvad der er muligt for at sikre både dyreliv, menneskers sundhed og ikke mindst vores grundvand. Når det er sagt, vil jeg sige, at vi da gerne vil have godkendelsesproceduren gennemført så hurtigt som muligt, men hvad er der mulighed for? Det må afhænge af den faglige kvalitet. Vi vil have kvalitet frem for hastværk i godkendelsesproceduren.

Forslagsstillerne forudsætter desuden i forslaget, at nye bekæmpelsesmidler vil være mere miljøvenlige end de midler, der allerede er på markedet. Det er der ingen naturlighed i. Nye midler er før blevet afvist og skal stadig kunne blive det.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det er mit indtryk, at forslagsstillerne ikke på nogen måde forholder sig til de faktiske forhold om sagsbehandlingstider. Miljøstyrelsen forsøger selv at komme ned på en tidsfrist på omkring 2 år for nyvurderinger, og det er ganske udmærket. Derudover fastlægger kemikalieloven jo allerede tidsfristen på ca. 1 år for revurderinger.

Heldigvis er allerede nu mange af de farlige giftmidler blevet forbudt. Det er vores indtryk, at Miljøstyrelsen allerede har gjort en glimrende indsats for at gøre sagsbehandlingstiden effektiv, uden at der går på kompromis med de faglige krav. Vi har derfor ingen behov for, at Folketinget fastsætter yderligere regler på området, så vi afviser forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Det er egentlig et lille ukompliceret forslag, som burde skaffe sig stor tilslutning, og den modstand, vi har hørt fra ministeren og Socialdemokratiet, synes jeg er for overdreven.

Hvis det kan gavne miljøet med en kortere sagsbehandlingstid, skal vi da også prøve at gøre det. Det er ren logik. Nu er det jo ikke første gang, vi fremfører det her forslag, som det også er blevet nævnt, så hvis ministeren i øvrigt synes, det kunne være hensigtsmæssigt med en kortere sagsbehandlingstid, kunne han jo af egen drift sørge for at opprioritere denne opgave.

Sagsbehandlingstiden er jo helt urimelig med 40 måneder i gennemsnit, har jeg læst et sted. Derfor foreslår vi en sagsbehandlingstid på maksimalt 9 måneder. Det burde være et rimeligt tidsrum set såvel i forhold til den grundighed, der er brug for ved afgørelserne af den slags sager, som i forhold til producenter og brugere.

Men det helt afgørende er jo miljøet. Hvis en jordbruger læser om et bedre og mere miljøvenligt bekæmpelsesmiddel, man med stor succes har brugt i et andet land, er det da trist at måtte sidde med sit læsestof i hånden og lade det blive ved det. Vi skal da have gavn af den udvikling, der finder sted. Det må vi både kræve som borgere og forbrugere og erhverv.

I øvrigt mener jeg også, at det er en uting med sagsbehandlinger, der løber over 1, 2 eller 3 år. Det kan ikke være tilfredsstillende for nogen.

Vi vedkender os i Det Konservative Folkeparti, at vi ønsker en stat og en offentlig sektor, men det skal være en effektiv offentlig sektor. Vi skal kunne sige, at det her foregår rationelt og effektivt. Og det synes jeg ikke det her er udtryk for. Det er med til at give den offentlige sektor et rigtig skidt præg, ja, man forestiller sig jo ligefrem, hvordan støvet ligger tungt på gamle teaktræsborde, og hvordan der sidder en offentlig medarbejder med butterfly og vandkæmmet hår, der går mere op i formen end i at lange noget ud over skranken.

Det er helt sikkert et uretfærdigt billede af de folk, der arbejder med det her problem, for de arbejder garanteret ihærdigt og flittigt. Der skal bare være nogle flere af dem. For som ministeren ved en tidligere fremsættelse har fremført, så er der ganske meget materiale, der skal gennemarbejdes, ting, der skal dokumenteres osv., og det er vi godt klar over. Men spørgsmålet er så, om man ikke kan ansætte nogle flere, og det kan man jo, hvis man vil.

Det er så op til Folketinget, om man vil pålægge ministeren at få gjort godkendelsesproceduren mere effektiv, og vil man ikke det, er det